

DE WOLVEN KOMEN

(NATUURVERENIGING "Het wilde veld")

Plattelandskomedie in drie bedrijven

door

WILLIE VAN OENEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE WOLVEN KOMEN - NATUURVERENIGING "HET WILDE VELD"** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WILLIE VAN OENEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

ANNA HEIDEVELD – Coördinator van de natuurvereniging en beheerder van de Veldschuur. Nogal fanatiek en meestal robuust en saai gekleed. (plm. 50 jaar)

MARTIN v.d. VEN – Boswachter. Stoere, wat klungelige vent. (plm. 30 jaar)

EMMA HOOIKAMMER – Vrijwilligster en vriendin van Martin (plm. 25 jaar)

GERRIT HOOIKAMMER – Boer en vader van Emma en Karin. Conservatief en opvliend. (plm. 50 jaar)

WILLEM STOEL – Hangoudere. Doet graag lollig (75 / 80 jaar)

ANTON POOT – Hangoudere. Ondeugend mannetje. (75 / 80 jaar)
Beiden lachen graag om hun eigen grapjes.

KARIN HOOIKAMMER – Hangjongere. Lastige puber. Zus van Emma (plm. 16 jaar)

LEON BARTELS – Hangjongere. Spijbelaar. Dreigt het verkeerde pad op te gaan. (plm. 16 jaar)

WETHOUDER BAAS – Arrogant type. Erg zakelijk. Heeft geen hoge pet op van de natuurvereniging. (dame plm. 40 jaar) *(kan ook als heer gespeeld worden met enkele tekstaanpassingen)*

MATHILDE en ERNST JAN KOUDEKERKE: Bezoekers, echtpaar van middelbare leeftijd.

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de Veldschuur van de natuurvereniging. Het interieur van de Veldschuur is zeer eenvoudig en landelijk. Houten wanden met posters van dieren en planten en natuurorganisaties. Deur naar buiten en raam dat uitziet op het bos. Folderrek met wandelroutes etc. Eventueel opgezette dieren. Rechts is een kleine werkbank of tafel waarop nestkastjes gemaakt kunnen worden. Er is een kleine bar voor de koffie e.d. Er staan wat houten stoelen en een laag tafeltje met eventueel een bank. Er brandt gezellig een houtkachel waar ook op gekookt wordt.

In het eerste bedrijf wordt in de veldschuur alles in gereedheid gebracht om de vrijwilligers te ontvangen die aan het werk moeten om wilgen te knotten.

EERSTE BEDRIJF

(Anna komt op met een grote pan soep. Martin komt op met hout, zagen en kniptangen)

ANNA: Goeiemorgen, Martin! Zo, hier is de soep. Een grote pan vol voor onze vrijwilligers.

MARTIN: *(Wat onhandig stuntelend met het gereedschap)* En hier zijn de zagen en de tangen en ik heb ook weer een hele boel planken gezaagd voor de nestkastjes. Nu kunnen de vrijwilligers aan het werk.

ANNA: *(Zet de pan neer)* Nou, ik hoop dat er maar genoeg vrijwilligers komen vandaag. Het valt altijd niet mee om genoeg mensen te krijgen. Iedereen is druk tegenwoordig. Ze willen allemaal wel wandelen en fietsen hier, maar werken, ho maar.

MARTIN: Och, het is altijd nog gelukt. Emma zal wel weer volk opgescharreld hebben. Die komt zo. *(tegen Anna)* Zeg, wat heb je weer een grote pan soep gemaakt. Wat voor soep is het?

ANNA: Pompoensoep.

MARTIN: Alweer pompoensoep?

ANNA: Ik had de diepvries nog vol. Wij hadden vorig jaar toch zulke dikke pompoenen. Je moest ze op de kruiwagen naar huis brengen.

MARTIN: *(Voorzichtig)* Maar de mensen willen misschien ook wel eens wat anders dan pompoensoep misschien. Snert bijvoorbeeld.

ANNA: Snert! Schei uit! Snert is voor jagers. Nee, dit is lekkere vegetarische soep. Daar is niks mis mee. Zo, nou eerst de kachel weer volgooien. 't Is nog best frisjes buiten. *(Rommelt bij de kachel met brandhout)* Gelukkig, de schoorsteen trekt goed. Weet je nog wel van vorig jaar? Toen zat er een kraaiennest in de schoorsteen. Het was hier blauw van de rook.

MARTIN: Wordt het eigenlijk niet eens tijd dat wij een gaskachel krijgen?

ANNA: Onzin! Hier geen fossiele brandstoffen. Wij hebben hier meer dan voldoende hout. Dat is CO2 neutraal.

MARTIN: *(Kijkt door het raam. Laat zenuwachtig weer van alles vallen)* Oh, ik geloof dat Emma er aan komt. Dat is mooi.

ANNA: Het zal mij benieuwen of ze nog vrijwilligers heeft kunnen vinden.

EMMA: Hallo jongelui. Daar was ik weer. Dag Martin! *(kusje)* Hoe is het met mijn boswachtertje? *(Knuffel)*

MARTIN: *(Rommelt met schoppen en takkenscharen die hij allemaal*

laat vallen. Kust dan Emma) Dag Emma! Met mij is alles goed. Vooral nu jij er bent!

ANNA: Jongen, maak toch niet zo'n lawaai. Je bent ook net zo handig als een zeehond met een breiwerkje. Zeg Emma, komen er wel genoeg vrijwilligers? Wilgenknotten is zwaar werk.

EMMA: Ik denk het wel. Het is gelukkig weer gelukt. Maar vraag niet hoe! Er zijn ook nog wat vaste vrijwilligers ziek met de griep. Maar als het goed is komt er zo een stel aan. De maatschappelijk werker heeft mij een paar namen doorgegeven. Die wist nog wel een paar mensen die wat om handen moesten hebben. Nou, wij treffen het, het is aardig goed weer vandaag, gelukkig. Mooi weer om de wilgen te knotten.

MARTIN: *(Verbaasd)* Maatschappelijk werk? Heeft die jou namen doorgegeven? Nou, 't zal mij benieuwen. Hoeveel hadden die er dan?

EMMA: Vier stuks. *(Warmt de handen)* Fijn, de kachel is al lekker warm. Is er al koffie?

ANNA: Het water kookt al bijna. *(bezig met kannen en filters)* Ik zet vast een paar kannen vol. Een paar om mee te nemen en een kan voor de bezoekers hier.

MARTIN: *(Bij de nestkastjes)* Er moeten ook nodig nieuwe nestkastjes gemaakt worden. Wij hebben er weer heel wat verkocht. Ach ja, er is hier altijd werk genoeg.

(De deur gaat open en Willem en Anton komen binnen, vol frisse tegenzin)

ANNA: *(Zet koffie)* Er is toch niks mooiers dan lekker in de natuur werken. Dan hoef je ook niet naar de sportschool.

WILLEM: *(Gelaten)* Goeiemorgen samen.

ANTON: Ook goeiemorgen. Moesten wij hier wezen?

EMMA: Dat ligt er aan wat jullie komen doen.

WILLEM: Nou ja, wij zijn hier onder grote dwang vrijwillig heen gestuurd.

ANTON: Wij moesten hier komen helpen. Ja, ja, het is me wat.

ANNA: *(Verbaasd)* Zijn jullie de vrijwilligers?

EMMA: Heeft de maatschappelijk werker jullie hier heen gestuurd?

WILLEM: Ja! Het is een schandaal. Maatschappelijk werk moest er nog aan te pas komen.

Hebben die lui niet wat beters te doen? Laten ze boeven gaan vangen.

MARTIN: Nou, ga eerst maar eens zitten en doe de jassen uit. Dan krijgen jullie koffie.

WILLEM: Koffie, als ik koffie drink dan krijg ik maagzuur en dan kan

ik niet slapen.

ANTON: En ik kan geen koffie drinken als ik slaap. Ha, ha, ha.

ANNA: Van deze koffie heb je geen last hoor. Dit is eikeltjeskoffie, gemaakt van noten en kruiden en zonder cafeïne. Puur natuur en heel gezond. (*Schenkt in*)

EMMA: (*Doet kopjes e.d. in een mand*) Het zal op jullie leeftijd anders wel niet mee vallen om op die hoge ladders te staan.

WILLEM: Hoge ladders? Wij?

ANTON: Wat moeten wij dan doen? Schoorsteen vegen of zo? Ha, ha.

MARTIN: Nee, wij gaan vandaag wilgen knotten. Maar dat is eigenlijk geen werk voor jullie. Je zou je in de vingers zagen.

WILLEM: Wilgen knotten? Met dit koude weer? Dat doe ik niet. (*staat op*) Ik ga direct naar huis.

ANNA: (*Bezig met kopjes*) Rustig maar. Drinkt eerst maar eens koffie. Jullie kunnen altijd nog nestkastjes maken. Dat kunnen jullie toch wel?

ANTON: Nee, Willem, je kunt niet zomaar naar huis. Dat vindt je vrouw niet goed. Die is blij dat je eens weg bent. Hi, hi.

WILLEM: Moet je horen wie het zegt. Jouw vrouw heeft zelf met die maatschappelijk werker zitten smoezen. Daarom zitten wij nu hier. 't Is me wat moois. Wij hebben altijd hard gewerkt. Wij hebben na de oorlog het hele land hier weer opgebouwd. Met onze blote handen. En nu krijgen wij stank voor dank. Met veertien jaar moesten wij al aan het werk.

ANTON: Ja, en nu kunnen wij de boom in. Letterlijk en figuurlijk. Hebben wij ons leven lang hard gewerkt en nu zijn wij gepensioneerd en sturen ze ons hier naar toe om takkenbossen te zagen en nestkastjes te timmeren. Ik ga naar de rijdende rechter.

EMMA: Maar vinden jullie het dan niet leuk om vrijwilligerswerk te doen? Het is hier altijd heel gezellig hoor. En alles voor de natuur.

ANNA: Probeer het eerst maar eens. Wij hebben van allerlei klusjes voor jullie beiden.

MARTIN: Maar waarom moest maatschappelijk werk jullie dan hier heen sturen? Ik begrijp er eigenlijk niks van.

WILLEM: (*Gaat zitten*) Nou, dat komt omdat de mensen tegenwoordig zulke zeurpieten zijn. Klaagkonten zijn het.

ANTON: (*Gaat ook zitten*) Ze kunnen niet meer tegen een geintje. Dat is het! Ze hebben zulke lange tenen.

EMMA: (*Schenkt koffie*) Maar wat hebben jullie dan gedaan?

WILLEM: Niks! Wij zitten gewoon vaak op een bankje in het winkelcentrum. Meer niet. Mag dat ook al niet meer?

ANTON: Nee, dat mag tegenwoordig ook al niet meer. Wij zitten daar gewoon op het leugenbankje, gezellig met wat leeftijdgenoten. Praten wat over vroeger en zo.

WILLEM: (*Verontwaardigd*) En nu noemen ze ons hangouderen! Schandalig. Wij, die dit land opgebouwd hebben met elkaar. Altijd hard gewerkt.

ANTON: Met onze blote handen. Dag en nacht heb wij gewerkt en nu zitten wij in de weg. Nu willen ze ons kwijt.

ANNA: Zitten jullie daar gewoon op een bankje? Ik snap niet waarom dat zo'n probleem is.

MARTIN: (*Peinst*) Zitten jullie daar dan op het dorpsplein bij de supermarkt soms?

WILLEM: Ja, daar zitten wij graag met mooi weer, uit de wind en in de zon. Kunnen wij mooi om ons heen kijken en tabak pruimen of een sigaartje roken.

MARTIN: Ja, ja, ik geloof dat ik het begin te begrijpen. Maar.....euh..... zijn jullie wel zo onschuldig als je zegt? Ik heb wel eens wat gehoord over die oudjes die daar zitten. Dat is allemaal niet zo fraai.

EMMA: Jullie beledigen de mensen heb ik gehoord. En vrouwen van alles naroeppen en zo.

ANTON: Nou ja, wij houden wel van een geintje natuurlijk. Maar de mensen hebben zulk lange tenen tegenwoordig.

WILLEM: (*Tegen Anton*) Ja, maar jij hebt ook vaak commentaar op de mensen als ze met die volle karren uit de winkel komen. Dat vinden ze niet leuk.

ANTON: (*Lacht*) Als je ze ziet slepen met die grote karren vol. Ik vraag alleen maar of ze gaan overwinteren op Nova Zembla. Mag dat ook al niet meer? En jij dan, Willem, laatst liep er een kerel met een bosje bloemen en toen vroeg jij of hij wat goed te maken had. Dat is toch humor? Was ook al weer kwaad. Ha, ha, ha.

WILLEM: Ja, dan zijn ze al weer kwaad. Maar Anton, wij helpen de mensen ook wel eens met die zware tassen, nietwaar? Daar hoor je ze niet over.

ANTON: Ja maar, jij helpt alleen maar mooie jonge vrouwtjes. En dan knijp je ze ook hier en daar heb ik wel gezien.

WILLEM: Dat valt wel mee. Alles is tegenwoordig al gauw ongewisse intimiteiten. Toen ik een jonge kerel was zeiden ze dat nooit.

ANNA: Ik geloof dat ik begin te snappen wat jullie daar uitstikken. Ik heb het zelf trouwens niet gezien want ik kom nooit in die supermarkt. Ik ga altijd naar de Biologisch Dynamische winkel in de stad.

ANTON: Dat siert je niet. “Zoek in de vreemde niet wat uw eigen plaats u biedt”. Dat doen wij ook.

WILLEM: Ik had mij er zo op verheugd om met pensioen te gaan. Lekker uitrusten. Ik heb altijd hard gewerkt. Zat ik mooi de hele dag voor de televisie en begint mijn vrouw te klagen.

ANTON: Mijn vrouw ook. Wou ze de kamer behangen en dan moest ik weg. Gaf ze mij vijf euro mee en moest ik mij de hele dag maar redden. “En niet alles door elkaar drinken”, zei ze dan nog. En nu zitten wij hier in het bos. Het staat mij anders niks aan dat wij hier zo afgelegen zitten. Gelukkig konden wij met de buurtbus hier naartoe. Je hoort zulke rare verhalen de laatste tijd.

WILLEM: (*Tegen Martin*) Zeg veldwachter, wij horen ook nog wel eens wat op het plein. Nu hadden ze het er laatst over dat hier wolven zouden zitten. Is dat waar?

MARTIN: Wolven? Ha, ha, laat mij niet lachen. Hoe kom je daar bij?

ANTON: Ja, die zouden hier vanuit Duitsland naartoe gekomen zijn. Ongelogen waar. Wolven, bah, dat zijn van die smerige dieren. En nu zitten wij daar midden tussen in. Omdat wij graag op het plein zitten moeten wij nu hier in de wildernis zitten tussen de roofdieren.

ANNA: (*Gedreven*) Wolven, was het maar waar. Dan was hier tenminste een echt natuurgebied.

EMMA: (*Enthousiast*) Ja, dan zou je ze 's winters horen huilen 's nachts. Geweldig! Romantisch hè, Martin? (*Knuffel*) Och, en niemand hoeft toch bang te zijn voor wolven. Het zijn nachtdieren. Die zijn zo schuw als wat.

WILLEM: Kijk jij maar uit, Roodkapje!

MARTIN: Je moet niet alles geloven wat de mensen zeggen. Als het komkommertijd is gaan de kranten altijd van dat soort verhalen schrijven. Wolven! Kom nou. Ik zit toch alle dagen in de natuur en ik heb er nog nooit een gezien. Maar kom, nu moeten wij aan het werk. Emma en Anna, als jullie nou vast naar de knotwilgen gaan dan kom ik ook zo die kant op. Ik zal de beide heren even op gang helpen met de nestkastjes.

EMMA: Ik ben bang dat wij vandaag maar met een klein groepje wilgen moeten knotten. Jammer! Misschien komen er nog wel een paar vrijwilligers die meteen naar het land gaan, net als vorig jaar. Laten wij dan maar beginnen.

ANNA: (*Tegen Willem en Anton*). En denk er aan dat jullie het afval netjes opruimen. Alle afval moet hier goed apart gehouden worden. Kijk, wij hebben hier zes prullenbakken. Voor hout, voor papier, voor plastic, voor metaal, voor organisch afval en restafval. Dus als jullie een theezakje weggooien moet het zakje in deze bak, het

touwtje bij het restafval, het papiertje in de papierbak en het nietje bij het metaalafval. Niet vergeten hoor! (*Emma en Anna doen jassen aan, pakken gereedschap en gaan af*)

ANTON: (*Verbaasd*) Nou, tot kijk. Foei, wat fanatiek zijn ze hier. Zes prullenbakken! Het lijkt Greenpeace wel.

MARTIN: Zo, heren, hebben jullie de koffie op? Je kunt zo dadelijk zelf wel weer een nieuw bakje pakken. Er is koffie genoeg. Kijk, voor de nestkastjes liggen hier de plankjes en daar ligt een voorbeeld. Hier zijn de spijkers en de zagen hangen daar en nou ja, alles ligt hier. Jullie redden je wel. Jullie kunnen toch wel timmeren?

WILLEM: Of wij kunnen timmeren, vraagt hij? Natuurlijk kunnen wij dat. Wij hebben het hele Nederland opgebouwd. Dag en nacht hebben wij.....

MARTIN: Ja, ja, dat weet ik nou wel. Kijk, aan de voorkant komt het gat. Nu moeten jullie het gat niet altijd even groot maken. Kijk hier staat het. (*pakt boekje*) Voor koolmezen en mussen moet het 32mm wezen en voor pimpelmeesjes moet het 28mm wezen. Goed uitkijken dus.

ANTON: Maken jullie ook nestkastjes voor mussen? Dat zijn van die smerige dieren. Ze vreten me alle kippenvoer op. En er dan ook nog nestkastjes voor maken? Laten ze in de heg gaan zitten.

MARTIN: Doe nu maar zoals het op de tekening staat. Ik ga nu gauw het veld in. Doen jullie ook nog eens een stukje hout in de kachel zo nu en dan? Anders gaat hij uit. En, o ja, er kunnen ook nog bezoekers komen natuurlijk. In dit schrift moet je de aantallen noteren. Dat is voor de subsidie. Willen jullie de gasten netjes ontvangen? Die kunnen jullie dan wel even wegwijs maken. (*laat zien*) Kijk, hier staan de wandel- en de fietsroutes en hier de natuurgidsen. Koffie zit er in de thermoskannen. Kost 50 cent per bakje. En de nestkastjes kunnen jullie ook verkopen. Die kosten 10 euro per stuk. Daar is de kassa. Nou, ik ga. Wij zijn er tegen twaalf uur wel weer. Dan eten wij samen soep. Succes met de kastjes. (*Pakt ook gereedschap en gaat af*)

WILLEM: Ja, werk ze! (*Zucht en gaat zitten*) Nou, daar zitten wij dan. Hier afgelegen midden in het bos. Laten ze ons zomaar alleen zitten. En fanatiek dat die lui hier zijn. Houtkacheltje, kruidenkoffie. Hadden wij in de oorlog ook. (*Schuift kopje koffie weg*). En die koffie, daar zit een raar smaakje aan. Eikeltjeskoffie, nooit van gehoord. (*Pakt tabakszak*) Ik neem liever een pruimpje tabak. Jij ook wat?

ANTON: Straks maar. Ik rook zo dadelijk eerst wel een sigaar. Laten

wij maar eens aan het timmeren gaan. Ik heb er anders helemaal geen zin in. Kunnen die vogels niet gewoon een nestje in de boom maken? Er is ook nergens echte natuur meer. Zullen ze hier geen koekjes bij de koffie hebben? Ik heb zin in een dikke vulkoek. *(Kijkt rond)* Niks van dat alles. Kijk, ze hebben alleen mueslirepen. Nou die lust ik niet. Dat zaad gaat mij onder het gebit zitten.

WILLEM: Ook dat nog! Dat is nu vrijwilligerswerk! Nou, ja. Het moet dan maar. Maar timmeren kunnen wij wel. Ik heb laatst nog een konijnenhok voor de buurvrouw gemaakt. *(Pakt zaag)* Is hier geen werkbank? Nou, dan zal ik die plank maar afzagen op een stoel. Doe ik thuis ook. *(Begint verwoed te zagen maar zaagt dan ook een stuk van de stoel af)*

ANTON: Wat doe je nou? Maak je toch niet zo druk. Nou, ja, het was toch een oud ding die stoel. Zoveel soeps is het hier niet. Die kan wel in de kachel. *(Ze slaan de stoel in elkaar en beginnen dan druk te zagen en te timmeren en maken veel lawaai. Gooien zo nu en dan wat afgezaagd hout in de kachel. De heer en mevrouw Koudekerke komen op maar ze horen het niet)*

ERNST JAN: *(Staat ineens bij de heren die zich wild schrikken)*
Goedemiddag heren, wat bent u druk bezig.

WILLEM: *(Laat alles vallen)* Ik schrik mij een ongeluk. Kunnen jullie niet aankloppen?

MATHILDE: Goedemiddag heren. Hebben we u aan het schrikken gemaakt? Neem me niet kwalijk maar u maakt ook zoveel lawaai. Oh, wat enig, u maakt nestkastjes. Zeg, Ernst Jan, daar moeten wij er ook een paar van kopen. Staat zo enig aan de serre.

ANTON: Je wilt ze kopen? Dat kan. Ze kosten 15 euro per stuk.

ERNST JAN: En u meet die gaatjes precies uit? Maakt dat nog verschil dan?

WILLEM: Jazeker! Kijk deze is voor een koolmeesje, die is 32mm en deze is voor een pimpelmeesje en die is 28mm. Secuur werk hoor!

MATHILDE: Maar deze dan, deze heeft helemaal geen vlieggat.

ANTON: Oh, ja, dat klopt. Die is voor blinde vinken. *(Beide lachen)*

ERNST JAN: U bent me een paar grapjassen hoor. Doet u dit allemaal vrijwillig?

WILLEM: Vrijwillig? Ja, maar wel met enige dwang. Maar goed, ik zal u beiden even wegwijs maken hier. *(Gaat staan)* Van harte welkom hier in deze schuur, ik bedoel veldschuur van de natuurvereniging. Wilt u een bakje koffie? Echte kruidenkoffie. Vol met vitamines, mineralen en hormonen en zo. Kost vijftig cent.

ANTON: *(Bij de folders)* En kijk, hier zijn de wandelroutes en de fietsroutes *(Trekt er een stapel uit)*. Je kunt hier alle kanten op. Het

is hier machtig mooi. En ons dorp is ook heel mooi hoor. Een mooi oud centrum en een oude kerk uit de middeleeuwen. Je kunt daar mooi je brood opeten op een bankje bij de supermarkt. Daar is het heel gezellig. (*wijst stoel*) Ga hier maar eens even zitten en bekijk de boel maar eens.

MATHILDE: Dank u wel, dank u wel. U bent heel vriendelijk. We willen graag een kopje koffie. (*Gaan zitten*) Euh, wat ik vragen wou, die naam 'natuurvereniging', wat betekent dat eigenlijk.

WILLEM: (*Rommelt met kopjes*) Wat dat betekent? Nou gewoon, natuur hè. Ik bedoel, alles puur en nou ja, geen toeters en bellen maar alles heel natuurlijk. En groen natuurlijk, alles groen en biologisch.

ANTON: Biologisch en dynamisch en zo en wilgen knotten. (*Schenkt koffie in*)

ERNST JAN: Want kijk, wij zijn ook lid van een natuurvereniging maar dat is net iets anders.

MATHILDE: Het zijn net een paar lettertjes meer, begrijpt u? Wij zijn lid van een naturalistenvereniging.

WILLEM: Naturalistenvereniging? Wat is dat nu weer? Wat is het verschil dan?

ANTON: Willem, je begrijpt het niet. (*Fluistert Willem wat in het oor*)

WILLEM: Ooooooh, bedoel je dat? Ooooooh, nee toch.

MATHILDE: Wij hadden eigenlijk gedacht dat deze vereniging ook zo was.

ANTON: Hier? Hoe kom je daar nu bij. Dat doen wij hier in Velddorp niet hoor. Veel te koud.

ERNST JAN: Nou eigenlijk zit het zo. (*Geheimzinnig*) We hebben via via gehoord dat er plannen zouden zijn om hier ook een natuurterrein in te richten voor naturalisten. Weet u daar iets van?

WILLEM: Ikke niet hoor. Nooit van gehoord.

ANTON: En wij komen toch geregeld onder de mensen. Wij zitten in het dorp altijd in het centrum van het nieuws. Wij horen alles.

WILLEM: Een naturalistenterrein. Zo hoor je hier ook nog eens wat. Maar euh..... kijk, op zo'n naturalistenterrein euh, mag iedereen daar ook eens komen kijken?

MATHILDE: Natuurlijk, iedereen is welkom. Maar dan wel ongekleed natuurlijk.

ANTON: Je mag niet gewoon eens even rondkijken? En kun je daar ook vrijwilligerswerk doen?

ERNST JAN: Nou, zover is het nog lang niet, hoor. Maar nu willen wij hier graag een korte wandeling maken. Dan kunnen we de omgeving eens goed bekijken. Hebt u een wandelkaart van dit

gebied?

WILLEM: Jazeker! (*Gaat wat kaarten uitvouwen*) Deze kaart is van de omgeving. Kijk, er zit ook een plattegrond in van het hele gebied. Elk bosje en struikje en alle hazen en konijnen staan er op. Maar je mag wel uitkijken. Ze zeggen dat hier wolven zitten.

MATHILDE: Wolven? Oh, wat enig. Zou dat echt waar zijn?

ERNST JAN: Ik kan het me haast niet voorstellen. Maar ze schijnen vanuit het oosten wel steeds dichterbij te komen. Maar wolven zijn nachtdieren dus zullen we ze wel niet zien vandaag.

MATHILDE: Nou, dan gaan we hier maar eens heerlijk wandelen. Het zonnetje schijnt al zo lekker. Al een beetje voorjaarsachtig nietwaar heren?

ANTON: O ja, ik wil nu ook wel graag op een bankje zitten, maar ja, de plicht roept!

ERNST JAN: Nou, dan gaan we maar. Heren, we zullen beslist nog een keertje terugkomen. Dit gebied heeft zeker onze interesse. Hoeveel kosten deze wandelroute en de koffie? En een nestkastje natuurlijk. Och, wat enig allemaal. (*Rekenen af*) Dan wensen we u nog een prettige dag en tot ziens! (*Beiden af*)

WILLEM: Ja, tot kijk! Raar volk. Naaktlopers nog wel. (*Noteert de bezoekers*) Twee stuks! Maar Anton, wij hebben ons best gered met deze gasten, niet dan?

ANTON: Zeker! Wij zijn van alle markten thuis. Maar ik hoop niet dat er nog meer komen. Je zult maar van dat volk krijgen dat moeilijke vragen stelt over zeldzame vogels, en zo. Ik weet het verschil nog niet tussen een kraai en een reiger. Doe mij nou maar eens een pruijpje tabak.

WILLEM: (*Geeft hem de zak*) Of dat ze vragen stellen over beschermde plantjes en zo. Voor mij is het allemaal onkruid. (*Ze gaan weer richting nestkastjes*) Maar goed, wij gaan maar weer eens aan het klussen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto